

Jeg har selv et kær; det hedder Nørre Dråby Kær. Det er det, vi kalder eng og overdrev i denne lovgivning. Det har været fuldstændig uberørt i 200 år. Mine forældre købte det, da jeg var 2 år gammel. Vi har altid ungkreaturer dernede i en 3-4 måneder om sommeren. Det står altid i vand langt hen på sommeren, og der kommer vand først på efteråret, men i 3-4 måneder går der ungkreaturer. I dag har vi forpagtet det ud til en nabo.

Det område har ikke forandret sig en tøddel i de 40-50 år, ikke en disse. For ca. 15 år siden – det var i hvert fald dengang, vi havde en socialdemokratisk regering – var der et stort forslag fra Hedeselskabet. De kom selv og bad om, om de ikke måtte lave et forslag. Det måtte de da godt, og der var masser af tilskud. Da det hele var klart, mødtes lodsejerne så, og min far og de andre lodsejere sagde nej til projektet. De ville faktisk selv bestemme og ville ikke have naturen ødelagt på den måde.

Det er socialistisk propaganda, hr. minister, når man påstår, at naturen kun kan bevares ved at frede den. Jeg plejer at bruge dette eksempel over for dem, der er så kede af, at hele den danske natur er ødelagt: Tag toget – det gælder også fru Anni Svanholt – fra Skive til Langå og fra Langå til Fredericia. Der er eng, mose og hede hele vejen. Det er fuldstændig, som hvis man havde kørt der for 100 år siden. Naturen i Danmark er ikke så ødelagt, som mange vil gøre den til.

Selve lovforslaget her er fremsat på baggrund af nogle problemer. Det er der jo mange, der har været inde på, så det vil jeg bruge meget lidt tid på.

Jeg kan citere følgende fra Husmandsforeningens blad, Landsbladet under overskriften »1997 kan blive et sort år«:

»Marskbønderne var samlet i aftes på Kammerlusen ved Ribe. De er utålmodige og kræver et klart svar fra Skov- og Naturstyrelsen om § 3-reglerne. Men alt tyder på, at de er blevet holdt hen med snak.«

Jeg var med til sådan en offentlig høring dernede, og der fik vi at vide af bønderne selv – det er ikke noget, der er fordækt, de sagde det rent faktisk fra talerstolen, og der var også folk fra Skov- og Naturstyrelsen til stede: Her i området er der flere hundrede hektar, der er blevet pløjet det sidste år for at undgå, at de havde ligget i 7 år, så de faldt ind under § 3.

Mange af de områder, som er blevet pløjet, ville have ligget urørte 3 eller 6 år længere, hvis

vi ikke havde haft denne § 3, fordi det var det, man havde gjort i generationer. Men på grund af loven – det var hr. Jens Vibjerg jo også inde på – er man nødt til at pløje hvert 7. år. Derfor vil jeg godt sige – helt uden polemik: § 3 har været til skade og er til skade for den danske natur, den danske fauna.

Og med hensyn til, hvem der så ellers støtter forslaget, kan jeg sige, at vi ikke har sendt det til høring, men De Danske Landboforeninger skriver:

»Vi er helt enige i, at de nugældende bestemmelser i lovens § 3 vedrørende bl.a. de ferske enge er umulige at efterleve i praksis. Derfor har vi rettet henvendelse til Skov- og Naturstyrelsen.«

Og der er vedlagt et brev, hvor man opfordrer til, at en række af de arealer, der er omfattet af ordningen, udgår. Altså støtte til forslaget fra De Danske Landboforeninger.

Og her er et brev til miljø- og energiminister Svend Auken fra Ribe og Sønderjyllands Amter, som skriver:

»Kære Svend Auken. Ribe Amt og Sønderjyllands Amt henvendte sig til dig i februar og maj i år om de landbrugsmæssige og administrative problemer, vi mener er forbundet med naturbeskyttelseslovens § 3 og kulturengene i marsk-områderne.«

Alle ved altså, at der er et problem.

Og her er et brev fra seks landbrugsorganisationer, de skriver det samme:

»Inddragelse af de ferske enge under naturbeskyttelseslovens regler . . . er en krænkelse af vor ejendomsret.«

Der er også et brev her fra Dansk Land- og Strandjagtforening, som skriver:

»Vi skal hermed give vores fulde støtte til det fremlagte forslag.«

Vi har alle sammen fået et brev i dag fra Danmarks Naturfredningsforening, og her vil jeg kun lige sige, at på side 3 påstår de minsandten, at Skagens Gren og Vestamager og Københavns Vestvold ikke ville have været fredet uden deres hjælp. Hvad er det for noget sludder? Danmarks Naturfredningsforening har ingen ret til at frede nogen som helst ting. De kan rejse en frednings-sag, men der er da ingen, der hverken ville pløje Skagens Gren op eller grave med bulldozere på Vestamager, uanset om de havde været fredet eller ej. Den danske natur er, som den er, fordi vores bønder har passet den i generationer.

Til slut vil jeg takke ordførerne for Venstre og De Konservative og også for CD, og jeg håber, at